

Savall

Subirats

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carretera BV-2427, km 4,5, a 1,8 km (A l'oest de Can Rossell de la Costa. S'hi va per la Bardera)

Coordenades:

Latitud: 41.41873
Longitud: 1.8183
UTM Est (X): 401248
UTM Nord (Y): 4585916

Classificació

Número de fitxa 08273 - 115
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Actualment la masia es troba en restauració.
Protecció Inexistent
Número inventari Si, IPA
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 061A00015
Autoria de la fitxa Oriol Vilanova
Data de registre de la fitxa: dt., 14/03/2006 - 01:00

Descripció

Masia de tipus basilical, amb planta baixa, pis i golfes amb porxo que presenten, a l'exterior de la façana, quatre arcades de mig punt. El portal principal és adovellat, d'arc de mig punt; les cantoneres i els marcs de les finestres són de pedra. Al costat de la finestra de la dreta de la façana hi ha un rellotge de sol. Adossada a la masia hi ha un edifici posterior amb la data 1729 a la dovella central del portal d'entrada. A l'interior hi ha una petita capella privada, i un foc de terra de llar central a ras de l'enrajolat

Observacions:

Segons Salvador Llorac, a les rodalies del mas hi havia els indicis d'un cementiri monàstic amb túmuls de pedra amuntegats.

Història

Existeix documentació del lloc de Savall des de l'any 1196, concretament al testament de Pere de Soler i la seva dona Arsenda, dipositat a l'Arxiu de Santa Anna de Barcelona, que anomenen el lloc com "Sancti Petri Aual", això és, Sant Pere de Savall (la vall), on se suposa que hi hauria una capella.

Es diu que el lloc era una antiga quadra del terme de Subirats, però fins al segle XV no consta documentació que ho confirmi. Un donzell anomenat Montbui n'era el propietari al segle XV; després esdevé lloc de repòs dels dominics, cosa que explicaria l'existència d'una capella i un cementiri.

Sabem, per diverses visites pastorals de l'any 1818, que al límit de la parròquia de Sant Pere de Subirats existia una capella rústega, dels dominics. L'any 1839, en una carta de la comissió subalterna d'arbitris de Vilafranca, consta que els boscos del maset de Savall pertanyen al convent dels dominics de Barcelona. Madoz, al seu diccionari, diu que és una masia amb capella, ubicada en una fondalada, envoltada de boscos, que va pertànyer als dominics de Barcelona. Aquesta definició permet deduir que, amb la desamortització de Mendizábal, el lloc fou venut a particulars.

En tot cas, l'aspecte que ofereix la masia a dia d'avui és del segle XVIII.

Bibliografia

- A.A.V.V. (1981): "Pla General d'Ordenació Urbanística de Subirats". Annex I. Ajuntament de Subirats.
- A.A.V.V. (2005): "Pla Director Supramunicipal de Sostenibilitat". Edita: Mancomunitat de Municipis de l'Alt Penedès. (Suport CD-ROM)
- FORNS SANTACANA, Maria; FORNS SANTACANA, Lluís (1975): "Breu estudi sobre les masies de l'entorn de Sant Sadurní d'Anoia". Tipografia Emporium. Barcelona.
- LLORAC I SANTÍS, Salvador (1988): "Subirats. Visió general d'un municipi de l'Alt Penedès". Ed. Ajuntament de Subirats, p. 245-246.
- ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986): "Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. Vol 2, Alt Penedès." Barcelona, p. 185.

